

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl samosoudcem Mgr. Pavlem Riedlbauchem ve věci žalobce: **Městská část Praha 9**, se sídlem Praha 9, Sokolovská 324/14, IČ: 00063894, zast. JUDr. Petrem Haluzou, advokátem se sídlem Praha 9, Drahobejlova 41, proti žalovanému: **STAROREAL, spol. s r.o.**, se sídlem Praha 2, Římská 36, IČ: 48025232, zast. Mgr. Vratislavem Vlčkem, advokátem se sídlem Praha 9, Běluňská 258/68, **o odstranění nemovitosti**

t a k t o :

- I. Žalovaný **je povinen** odstranit na svůj náklad budovu bez čísla popisného/čísla evidenčního na pozemku parc. č 1908/6 v k.ú. Vysočany, zapsáno na LV č. 865 u Katastrálního úřadu pro hlavní město Praha, katastrální pracoviště Praha, z pozemku parc. č. 1908/6 v k.ú. Vysočany, zapsáno na LV č. 715 u Katastrálního úřadu pro hlavní město Praha, katastrální pracoviště Praha a tento pozemek vyklizený předat žalobci, a to do 3 měsíců od právní moci rozsudku.
- II. Žalovaný **je povinen** žalobci zaplatit náklady řízení ve výši 14.880,- Kč k rukám zástupce žalobce, a to do 3 dnů do právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou došlou soudu dne 25.4.2008 domáhal vydání rozsudku, jímž by soud uložil žalovanému povinnost vyklidit pozemek specifikovaný ve výroku I. tohoto

rozsudku (dále i jen "pozemek"), s tím, že žalobce ho má svěřen do správy od vlastníka, hl.m. Prahy (dále jen „vlastník“), žalobce žalovanému pozemek pronajal na základě nájemní smlouvy uzavřené v roce 2004 na dobu určitou do 31.12.2005, dodatkem č. 1 k nájemní smlouvě byl nájem prodloužen do 31.12.2007, dodatkem č. 2 do 31.3.2008, žalovaný však poté pozemek nevyklidil, žalobce se tak domáhá jeho vyklizení ve smyslu ust. § 676 odst. 2 zákona č. 40/1964, občanského zákoníku (dále jen „o.z.“).

Žalovaný v podání doručeném soudu dne 15.4.2009 navrhl zamítnutí žaloby, když uvedl, že je pravdou, že byla uzavřena nájemní smlouva, dle níž žalobce přenechal k užívání žalovanému pozemek, a to za účelem úpravy vzájemných vztahů, když na pozemku žalobce se nachází dočasná montovaná stavba bez č.p., tzv. TESKO ubytovna (dále jen „stavba“), ve vlastnictví žalovaného, dodatkem č. 1 a č. 2 byla doba nájmu prodloužena do 31.3.2008. Z důvodu zastavění pozemku stavbou žalovaného, žalovaný pozemek neužívá takovým způsobem, aby jej mohl dobrovolně vyklidit a ani žalovanému nelze uložit jeho vyklizení, jež by bylo možno vykonat způsobem dle ust. § 341 odst. 1 o.s.ř., tj. odstranění věcí umístěných ve vyklizovaném či na vyklizovaném objektu a vykázaní osob. Vlastník pozemku souhlasí s umístěním stavby i sousedních dočasných montovaných staveb na sousedních pozemcích ve vlastnictví jiných osob minimálně do 31.12.2010, předpoklad zahájení prací na uvedených pozemcích je až v roce 2012, jednání žalobce je tak v rozporu s ust. § 34 odst. 3 zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, když žalobce nemůže nakládat se svěřeným majetkem v rozporu s vůlí vlastníka, rada žalobce schválila uzavření nové nájemní smlouvy na dobu určitou do 31.8.2009, k jejímu uzavření nedošlo jen pro nesplnitelné povinnosti nevyplývající z usnesení rady, k nimž se měl žalovaný zavázat, přičemž starosta žalobce nemůže sám vytvářet vůli žalobce, ale jen ji navenek projevovat, o tom, že nebude uzavřena nájemní smlouva, bude podána žaloba na vyklizení a že k podání žaloby bude zmocněn zástupce žalobce, tak měla rozhodnout rada žalobce. U Obvodního soudu pro Prahu 9 (dále jen „OS P9“) se konají obdobná řízení o vyklizení pozemků proti vlastníkům ostatních dočasných staveb, přičemž v nich žalobce k námitce o nevykonatelnosti žalobního návrhu změnil žalobu s tím, že se domáhá odstranění staveb a vyklizení pozemků, pokud by tak učinil žalobce i v tomto řízení, nastal by nedostatek pravomoci soudu k rozhodnutí o odstranění stavby. Stavba byla vybudována v letech 1966 až 1967 Správou přestavby železničního uzlu Praha, podle rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 2 Odon 1031/97 se tak nemůže jednat o neoprávněnou stavbu ve smyslu ust. § 135c odst. 1 o.z., neboť byla zřízena před 1.1.1992 socialistickou organizací (ust. § 14 a násl. zákona č. 109/1964 Sb., hospodářského zákoníku). Soud není v civilním řízení oprávněn rozhodovat o odstranění stavby z jiného důvodu, než je uveden v ust. § 135c odst. 1 o.z.

Žalobce v podání doručeném soudu dne 1.6.2009 uvedl, že stavba ve vlastnictví žalovaného je stavbou dočasnou dle ust. § 2 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., stavebního zákona (dále jen „st.z.“), i dle předchozí právní úpravy, tj. stavbou, u níž stavební úřad předem omezil dobu jejího užívání, přičemž předmětná stavba měla povoleno užívání do 31.12.2005, následně stavební úřad vyslovil souhlas se změnou jejího užívání spočívající v prodloužení lhůty do 31.3.2008, tj. do data, do kdy byla prodloužena nájemní smlouva, po tomto datu neexistuje právní důvod pro další trvání této dočasné stavby a žalovaný má povinnost ji odstranit. Jelikož dle převládající judikatury žalobou na vyklizení pozemku se nelze domáhat vyklizení věcí nemovitých, změnil žalobce svou žalobu s tím, že nadále se domáhá odstranění stavby z pozemku na náklad žalovaného a předání vyklizeného pozemku

žalobci. Dále žalobce uvedl, že stavba je ubytovnou, příslušným stavebním úřadem je odbor výstavby a územního rozvoje Úřadu Městské části Praha 9 (dále jen „stavební úřad“), stanovisko Útvaru rozvoje hl.m. Prahy je jen podkladem pro rozhodnutí stavebního úřadu, nesoulad jednání žalobce s vůlí vlastníka je tak nesmyslným tvrzením. S námitkou nedostatku pravomoci civilního soudu se OS P9 neztotožnil. Žalobce neuváděl, že předmětná stavba je neoprávněnou, jedná se o stavbu dočasnou, tj. stavbu postavenou na základě řádného stavebního povolení, zkolaudovanou s tím, že v kolaudačním rozhodnutí byla stanovena doba užívání, po skončení doby užívání má být tato stavba odstraněna.

Žalovaný v podání ze dne 3.3.2010 uvedl, že u stavebního úřadu podal dne 28.12.2009 návrh na změnu užívání stavby spočívající v prodloužení doby jejího trvání do 31.12.2012, stavební úřad se k žádosti v zákonem stanovené 30 denní lhůtě nevyjádřil, dle ust. § 127 odst. 2 st.z. tak vyslovil souhlas a stavba má prodlouženou dobu trvání do 31.12.2012, přičemž v minulosti se tak stalo obdobně, když stavebním úřadem nebylo ve lhůtě reagováno na návrh žalovaného na změnu užívání stavby spočívající v prodloužení doby jejího trvání dokonce roku 2010 podaný 19.12.2007 a na návrh podaný dne 8.8.2008 v řízení o odstranění stavby.

Žalovaný v podání došlém soudu dne 15.11.2011 namítl, že žalobce není aktivně legitimován k odstranění stavby s odkazem na ust. § 126 odst. 1 o.z., když není vlastníkem pozemku, žalobce jedná proti vůli vlastníka, minimálně do konce roku 2012 trvá na pozemku stavební uzávěra, odstraněním stavby by žalobce porušil svou povinnost spravovat svěřený majetek s péčí dobrého hospodáře, když příjem z nájmu a odvodu za ubytované by nedokázal ničím jiným nahradit, odstranění stavby patří do pravomoci stavebního úřadu a nikoliv soudu v civilním řízení, jelikož podání žaloby na odstranění stavby nebylo projednáno v orgánech žalobce, jedná se o neplatný právní úkon starosty žalobce, odstranění stavby je v rozporu s veřejným zájmem, když ve stavbě sloužící jako ubytovna jsou umístěváni klienti sociálních odborů úřadů městských částí Prahy i jiných obcí, Probační a mediační služby, povinné v exekučních řízeních.

Žalobce v podání došlém soudu dne 19.12.2011 uvedl, že ve sporech o majetek vlastníka svěřený do správy městské části je dána legitimace takové městské části, a to dle vyhlášky č. 55/2000 Sb. Sb.hl.m. Prahy, žalovaný užívá stavbu, která nemá povolení k užívání a používá ji jako ubytovnu, požadavek na odstranění stavby tak svědčí o tom, že se žalobce o majetek stará s péčí dobrého hospodáře, uplynutím sjednané doby nájmu ztratil žalovaný právo mít na pozemku umístěnou stavbu a neoprávněně tak zasahuje do vlastnického práva žalobce, který se tak může domáhat dle ust. § 126 odst. 1 o.z. odstranění stavby. Jelikož stavba není ve vlastnictví žalobce, nebylo nutno záměr odstranit stavbu projednat v radě či zastupitelstvu žalobce. Snaha žalovaného užívat stavbu jako ubytovnu je motivována jen jeho podnikatelskými záměry, neobstojí tak námitka žalovaného o výkonu práva v rozporu s dobrými mravy.

Při jednání konaném dne 23.12.2011 byla shora uvedená změna žaloby připuštěna.

V podání došlém soudu dne 6.4.2012 žalobce uvedl, že od 31.3.2008, kdy došlo ke skončení povolené doby užívání stavebním úřadem a kdy došlo i k uplynutí doby nájmu se jedná o stavbu nepovolenou, přičemž stavební úřad nemůže vydat souhlas se změnou užívání stavby spočívající v prodloužení doby jejího užívání bez souhlasu žalobce, v orgánech obce je třeba projednávat uzavření nájemních smluv a jejich dodatků, nikoliv skončení nájemní smlouvy uzavřené na dobu neurčitou a důsledky skončení.

Po stránce skutkové dospěl soud k níže uvedeným pro rozhodnutí významným zjištěním.

Z výpisu z katastru nemovitostí LV č. 865, k.ú. Vysočany z 25.7.2008 (resp. z 3.12.2008) má soud za prokázané, že vlastníkem stavby umístěné na pozemku je žalovaný, z výpisu z katastru nemovitostí LV č. 7155, k.ú. Vysočany z 30.4.2008 má soud za prokázané, že vlastníkem pozemku, na němž je umístěna stavba je žalobce.

Ze smlouvy o nájmu č. 77/2004 uzavřené účastníky dne 1.12.2004, dodatku č. 1 k uvedené smlouvě z 13.1.2006, dodatku č. 2 k uvedené smlouvě z 21.12.2007, usnesení Rady žalobce č. Us RMČ 730/07 má soud za prokázané, že žalovanému svědčilo nájemní právo k pozemku nejpozději do dne 31.3.2008.

Ze spisové dokumentace stavebního úřadu k pozemku, a to kolaudačního rozhodnutí stavebního úřadu z 27.6.2000, rozhodnutí stavebního úřadu z 6.3.2006, žádosti žalovaného z 19.12.2007, souhlasu žalobce z 5.3.2008, oznámení stavebního úřadu o zahájení řízení o odstranění stavby z 9.7.2008, žádosti žalovaného z 8.8.2008, změny žádosti žalovaného z 28.12.2009, výzvy stavebního úřadu z 17.8.2010, usnesení stavebního úřadu o přerušení řízení, odvolání žalovaného z 31.8.2010, rozhodnutí Magistrátu hl.m. Prahy z 26.5.2011 a z usnesení stavebního úřadu z 27.2.2012 má soud za prokázané, že *stavba měla povolenu omezenou dobu užívání, která byla postupně prodlužována*, stavební úřad zahájil řízení o odstranění stavby z pozemku, žalovaný požádal o změnu užívání spočívající v prodloužení doby jejího povoleného trvání do 31.12.2010, kdy tuto žádost změnil ve smyslu termínu do 31.12.2012, řízení o odstranění stavby bylo přerušeno do skončení řízení o změně užívání stavby, žalovaný byl vyzván stavebním úřadem k doložení platné nájemní smlouvy k pozemku s tím, že jinak bude řízení zastaveno, přičemž řízení o změnu užívání bylo z uvedeného důvodu přerušeno, k odvolání žalovaného bylo napadené usnesení nadřízeným stavebním úřadem, resp. odvolacím správním orgánem zrušeno s tím, že stavební úřad má posoudit otázku přerušení řízení do skončení (tohoto) řízení vedeného u zdejšího soudu, nevycházel ze skutečného stavu věci na stran jedné a na straně druhé byly námítky žalovaného, že nastala fikce souhlasu stavebního úřadu s užíváním stavby do 31.12.2010 a do 31.12.2010 shledány neopodstatněnými, když co se týče původní žádosti stavební úřad ve lhůtě 30 dnů žalovaného vyrozuměl opatřením z 20.8.2008 jemu doručeným 25.8.2008 a co se týče druhého podání žalovaného, to je změnou podané žádosti, jak i sám žalovaný v podání uváděl, nikoliv novým podáním a konečně, že naposledy bylo stavebním úřadem povoleno užívání stavby za souhlasného stanoviska žalobce **do 31.3.2008**, tj. bylo rozhodnuto i o časově první žádosti žalovaného, řízení o změnu v užívání stavby v prodloužení doby jejího trvání bylo přerušeno do skončení (tohoto) soudního řízení. Z dalších listin ze spisové dokumentace stavebního úřadu k pozemku soud jen zjistil, že původně stavba sloužila jako *staveništní zařízení* pro přestavbu železniční stanice Libeň pro *prozatímní* umístění Státního ústavu dopravního projektování, a naposledy jako ubytovna, přičemž vzhledem k tomu, že ke stavbě se vyjadřovaly v roce 1967 i dotčené organizace a *probíhalo řízení před odborem výstavby ONV v Praze 9* (adresátem vyjádření organizací), lze nade vší pochybnost dovodit, že stavba charakteru dočasného byla tehdejším příslušným (stavebním) orgánem povolena.

Z dalších ve věci provedených důkazů soud žádné další skutečnosti významné pro rozhodnutí ve věci samé nezjistil, kdy soud jen dodává, a to k souhlasným stanoviskům

orgánu magistrátu hl.m.Prahy jakožto úřadu, nikoliv obce na straně jedné a na straně druhé příspěvkové organizace zřízené vlastníkem s prodloužením doby trvání stavby, že tyto jsou zcela bez jakéhokoliv významu pro posouzení otázky, zda v době rozhodování soudu uplynula doba povoleného užívání stavby stavebním úřadem či nikoliv, nehledě k tomu, že z nich ani nelze dovodit právě s ohledem na charakter těchto orgánů, popř. od obce odlišných subjektů nesouhlas vlastníka stavby s postupem žalobce, jenž jediný vykonává, a to samostatně práva vlastníka s nakládáním s majetkem jemu vlastníkem svěřeným, když požadavek na odstranění stavby vlastněné jiným subjektem nijak nevyžaduje souhlasné stanovisko vlastníka (na rozdíl od prodeje). Ze stejného důvodu, ale i z důvodu nerelevance k věci, když se důkaz nijak netýkal stavby na pozemku soud zamítl návrh na provedení důkazu souhlasem Hl.m. Prahy, odboru městského investora z 1.12.2005.

V dané věci se žalobce domáhá na žalovaném odstranění stavby a v důsledku toho tak „vyklizení pozemku s tím, že žalovanému nesvědčí právní titul k užívání pozemku tím, že má na něm umístěnu stavbu, v níž má umístěny své věci.

Dle ust. § 126 odst. 1 o.z. vlastník má právo na ochranu proti tomu, kdo do jeho vlastnického práva neoprávněně zasahuje; zejména se může domáhat vydání věci na tom, kdo mu ji neprávem zadržuje. Dle ust. § 80 písm. b) o.s.ř. lze žalobou uplatnit, aby bylo rozhodnuto o splnění povinnosti, která vyplývá ze zákona, z právního vztahu nebo z porušení práva.

Provedeným dokazováním má soud za zjištěné a bylo mezi účastníky zcela nesporné, že na pozemku žalobce je umístěna stavba žalovaného, přičemž do 31.3.2008 užíval žalovaný pozemek na základě nájemní smlouvy. Soud má za prokázané, a to z listiny tvořících spisovou dokumentaci stavebního úřadu vztahující se k pozemku, že stavba byla postavena jako tzv. oprávněná, tj. nejednalo se o stavbu postavenou bez povolení a zároveň jako dočasná, což vyplývá nejen z listin stavebního úřadu, kdy byla povolována změna užívání stavby spočívající v postupném prodloužení doby, do kdy je povoleno stavbu užívat, přičemž naposledy bylo stavebním úřadem rozhodnuto o lhůtě do 31.3.2008, přičemž následné řízení o povolení změny v užívání na základě změněné žádosti do 31.12.2012 bylo přerušeno, nebylo tak v době rozhodování (kdy pro rozsudek je dle ust. § 154 odst. 1 o.s.ř. rozhodující stav v době jeho vyhlášení) soudu rozhodnuto stavebním úřadem o prodloužení doby užívání, přičemž fikce souhlasu nenastala, když stavební úřad ve lhůtě stanovené st.z. reagoval, ale i z listin stavebního úřadu vztahujícím se k vlastní výstavbě stavby, kdy se jednalo o stavbu provizorní. V dané věci se tak nejedná o nárok žalobce opřený o ust. § 135c odst. 1 o.z., kdy by se žalobce domáhal odstranění stavby zřízené bez toho, že by zřizovatel stavby neměl na její postavení právo, kdy je dána pravomoc soudu bez dalšího, ale domáhal se odstranění stavby, která sice byla zřízena jako oprávněná, ale u níž došlo k uplynutí doby jejího povoleného užívání a zároveň neprodloužení nájemní smlouvy, kdy tak pozemek je užíván tím, že žalovaný na něm má umístěnu stavbu po uplynutí doby nájmu bez právního důvodu a vzhledem k charakteru stavby jako věci nemovitě se tak domáhalo odstranění stavby a v jejím důsledku vyklizení svého pozemku dle ust. § 676 odst. 2 o.z., když neměl zájem na dalším užívání pozemku žalovaným. Dlužno dodat, že žalobce ani neuváděl, že by se jednalo o neoprávněnou stavu a rovněž nelze neuvést, že charakter stavby, tj. stavby oprávněně postavené jako dočasné nebyl původně předmětem sporu, teprve v průběhu řízení žalovaný začal namítat, že se nejednalo o stavbu postavenou jako dočasnou.

Co se týče původní podstatné obranné námítky žalovaného, že stavební úřad nerozhodl ve st.z. uvedené lhůtě a nastala tak fikce jeho souhlasu se změnou užívání stavby v prodloužení doby jejího užívání po změně žádosti do 31.12.2012, jakkoliv žalovaný stavěl svá podání jako žádosti dvě, bylo v řízení prokázáno, že stavební úřad ve lhůtě 30 dnů od obdržení původní žádosti oznámil žalovaném, že změna podléhá rozhodnutí, jakkoliv rozhodnutí stavebního úřadu dosud, tj. do doby rozhodnutí soudu v této věci, nebylo vydáno a řízení je přerušeno, je zřejmé, že fikce souhlasu stavebního úřadu nemohla nastat. V době rozhodování soudu je tak seznatelné, že stavebním úřadem povolená doba užívání skončila ke dni 31.3.2008 a k tomuto dni přestal být žalovaný i nájemcem, užívá tak již nepovolenou stavbu na cizím pozemku a tím, že tak je bez jakéhokoliv právního důvodu vztahujícího se k pozemku užívá i pozemek neoprávněně a žalobce je oprávněn se domáhat ochrany svého vlastnického práva (je skutečně obecně známou skutečností, že vykonává zcela práva vlastníka a je tak aktivně legitimován, jinak srov. cit. předpisy žalobcem) k pozemku. Za situace, kdy stavba je věcí nemovitou a žalobce by se tak nemohl domoci svého práva (rozuměj neužívání pozemku žalovaným) jeho vyklizením, je na místě poskytnout žalobci ochranu jeho vlastnického práva dle ust. § 126 odst. 1 o.z., kdy této ochrany se může domoci jen odstraněním stavby žalovaného a předáním vyklizeného, tj. po odstranění stavby, pozemku, jinými slovy vydání pozemku (věci).

Co se týče námítky žalovaného o nedostatku civilní pravomoci, je soud nadán touto pravomocí dle ust. § 7 odst. 1 o.s.ř., neboť se jedná věc vyplývající z občanskoprávního vztahu (neoprávněný zásah žalovaného do vlastnického práva žalobce po skončení doby nájmu užíváním pozemku žalovaným bez právního důvodu).

Konečně co se týče námítky žalovaného o „neplatnosti žaloby“ jako právního úkonu a neplatnosti udělené plné moci pro zástupce tím, že uvedené úkony učinil jen starosta žalobce a nebyly předem schváleny v dalších orgánech obce, soud uvádí, že podání žaloby je procesním úkonem a nikoliv hmotněprávním úkonem a je tak na místě, aby žalobu za obec podal starosta či jeho prostřednictvím zvolený zástupce, když soud jen dodává, že pokud by měla být plná moc pro zvoleného zástupce neplatná, nebylo by na místě zamítnutí žaloby, ale zastavení řízení (v bližším srov. usnesení Nejvyššího soudu ČR č.j. 25 Cdo 2158/2009 – 211 z 22.12.2010).

Zhodnocením důkazů shora rozvedených dospěl tak soud k závěru, že žaloba je důvodná, neboť tím, že žalovaný užívá pozemek bez právního důvodu, když doba v nájemní smlouvě určená pro užívání nenávratně minula, zasahuje neoprávněně do vlastnického práva žalobce, proto jí bylo vyhověno.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 142 odst. 1 o.s.ř. Žalobce měl ve věci plný úspěch, soud mu proto přiznal plnou náhradu nákladů řízení. Ty představuje částka 14.880,- Kč sestávající ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve znění její připuštěné změny v částce 3.000,- Kč a nákladů právního zastoupení (tj. odměna advokáta za zastupování podle ust. § 7 písm. d) vyhl. č. 484/2000 Sb. ve výši 6.000,- Kč, náhrada hotových výdajů advokáta v celkové výši 3.900,- Kč, a to za 13 úkonů právní služby po 300,- Kč, které provedl – převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby, dalších pět podání, 6 x účast při jednání soudu – podle ust. §§ 11 odst. 1 a 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.; odměna a paušály byly navýšeny o 29% DPH, jehož je zástupce žalobce plátcem, což doložil osvědčením, jemuž odpovídá částka 1.980,- Kč).

O lhůtě k plnění povinnosti ve výroku I. bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 160 odst. 1 o.s.ř. části věty za středníkem o.s.ř., když vzhledem k charakteru ukládané povinnosti se jeví delší lhůta k plnění dostačující pro dobrovolné splnění povinnosti žalovaným, splnění obecně ukládané lhůty dle ust. § 160 odst. 1 o.s.ř. část věty před středníkem o.s.ř. by bylo pro žalovaného fakticky nerealizovatelné.

O povinnosti žalovaného zaplatit náklady řízení k rukám zástupce žalobce bylo rozhodnuto dle ust. § 149 odst. 1 o.s.ř., ve lhůtě dle ust. § 160 odst. 1 část věty před středníkem o.s.ř., ke stanovení lhůty delší neshledal soud důvod.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Nesplní-li povinný, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, lze se domáhat nařízení výkonu rozhodnutí či exekuce.

V Praze, dne 11. května 2012

Mgr. Pavel Riedlbauch, v.r.
Samosoudce

Za správnost vyhotovení: Vítková